

Een miljoenenproject uit de zeventiger jaren was de aanleg van riolering en de reconstructie van wegen. De gehele gemeente werd voorzien van riolering en een ondergronds lichtnet. Alle verharde wegen werden verbeterd en tevens kwam een nieuwe groenvoorziening tot stand.

De jaren tachtig stonden in het teken van de herinrichting van de door de ontgrinding ontstane waterplassen. Meer dan eenderde van het oppervlak van de gemeente was veranderd in water. Dit werd het recreatiegebied Laakerweerd. Voorbereiding, vaststelling en goedkeuring van het bestemmingsplan dat een en ander in goede banen moest leiden, duurden van 1986 tot 1991.

Onderwijs

De onderwijsvoorzieningen in Ohé en Laak waren altijd beperkt. In de gemeente was alleen een voorziening voor lager onderwijs. Voor voortgezet onderwijs was men aangewezen op scholen elders. Tot 1951 was de lagere school in Ohé en Laak openbaar. Het schoolgebouw was eigendom van de gemeente en het personeel werd door de gemeenteraad benoemd. Het hoofd van de school kreeg van de gemeente van oudsher een gemeentelijke woning toegewezen. In het genoemde jaar kreeg het gemeentebestuur van het r.k. kerkbestuur van de Onze Lieve Vrouw het verzoek om een bijzondere lagere school te mogen stichten. Dit verzoek werd ondersteund door verklaringen van alle ouders van schoolgaande kinderen dat zij hun kinderen zouden aanmelden op de nieuw op te richten school. Het gemeentebestuur stemde na enige aarzeling toe en droeg gebouw en inventaris over aan het kerkbestuur dat in dezen ook als schoolbestuur van de nieuwe St. Annaschool optrad. In het vervolg kreeg de gemeente steeds ontheffing van de plicht tot voorziening in openbaar onderwijs; hiervoor was geen belangstelling.

In 1958 volgde de stichting van de bijzondere r.k. kleuterschool Moeder Magdalena. Het houten schoolgebouw werd in opdracht van de gemeente neergezet door het r.k. kerkbestuur. In 1977 kregen kleuterschool en lagere school samen huisvesting in een nieuw gebouw met vier lokalen. De voormalige kleuterschool aan de Dorpstraat werd door de gemeente omgebouwd tot jeugdhuis De Hut¹².

Ontgrindingen

De geschiedenis van Ohé en Laak en Laak in de periode 1950-1990 is bepaald door de grootschalige ontgrindingen in dit gebied. Vanouds had de gemeente een eigen grindgroeve waar het materiaal vandaan kwam voor de bekieseling van de gemeentelijke wegen.

De commerciële grindwinning startte in de jaren vijftig. Maar al in 1947 was het gemeentebestuur, samen met de gemeente Stevensweert, in het geweer gekomen tegen plannen tot het uitbaggeren van de 'Maasweiden', te weten de Koeweide, Laakerweerd en Kuilkensgreend gelegen nabij de ruïne van kasteel Walborch. In een schrijven aan de tweede kamerfractie van de RKSP werd de dreigende uitbaggering een ramp genoemd voor de betrokken agrariërs die dientengevolge gedwongen zouden worden een bestaan te gaan zoeken in fabrieken e.d.¹³.

Blijkens de sociaal-economische rapportage bestond in 1951 reeds een vergunning voor ontgrinding, verleend aan de firma A.J. van Haaften te Den Haag¹⁴. Het 'Nijmeegsch Bagger en Aannemingsbedrijf' (NIBA) kocht in 1955 stukken grond van de gemeente aan onder voorwaarde dat de gemeente na uitbaggering de waterplas mocht terugkopen. Ook moest de NIBA de gemeente jaarlijks tweehonderd kubieke meter grind leveren. Sinds 1958 was er sprake van ontgrindingen op

¹² Zie inv. nr. 588.

¹³ Zie inv. nr. 562.

¹⁴ Zie inv. nr 50.